

Cornelis de Vries heeft met zijn boek een enorme bijdrage geleverd aan het behoud van de Urker geschiedenis. Een prijs waaraan zijn naam verbonden is, is dus niet zomaar wat. Dan moet je wel een bijzondere bijdrage geleverd hebben om voor die prijs in aanmerking te komen. En het is nog lastiger om voor die prijs in aanmerking te komen als je het liefst op de achtergrond je werk doet. En dat geldt zeker voor de gebroeders Auke en Klaas Weerstand. Geen spotlights voor de gebroeders en Klaas zal nu ook wel schrikken.

STICHTING
**URKER
UITGAVEN**

Als tweeling hadden ze opvallend veel overeenkomsten en een van die gedeelde interesses was die voor de geschiedenis van Urk. Van jong af aan verzamelden ze al van alles en nog wat over over Urk.

Zo stond Klaas vaak in alle vroegte op de pieren van IJmuiden of in Harlingen om alle uitvarende kotters op de foto te zetten. Hij wilde alle kotter en bidders van Urk compleet hebben. Terug op Urk ging hij dan snel weer naar de bakkerij van Lub en Marijke Kramer, waar hij werkzaam was.

Ze waren al bij het Urker museum betrokken toen dit nog gevestigd was op de haven waar nu de Roos van Sharon zit. Kaartjes verkopen en bezoekers rondleiden en vertellen over de geschiedenis van Urk.

Vanaf de oprichting van Stichting Urker Uitgaven waren Klaas en Auke al betrokken. Meester de Vries en Mevrouw Cense kwamen regelmatig met vragen over onderwerpen. Ze gingen dan op onderzoek uit. Op zoek naar fotomateriaal in hun eigen archief of op gesprek bij oude Urkers om informatie te verzamelen. Ook werden vaak bezoeken gebracht aan archieven in het land en aan bibliotheken, oudheidverenigingen etc. En wie ook maar een klein beetje bezig is met onderzoek weet hoeveel tijd hierin gaat zitten. En zeker in de tijd dat archieven nog niet online waren in te zien.

Veel uitzoekwerk deden ze altijd samen of ze deelden een onderwerp op en dan zocht de een dit uit en de ander dat. Ze brachten 's avonds naast het kerkwerk zo ook veel uren samen door. Het scheelde dat ze naast elkaar woonden en zo snel even afstemming konden hebben.

Uren praten over vroeger met mensen als Jan de Vries, Klaas Koffeman, Lub Kramer, Hendrik Post, meester De Vries, Albert van Urk en mevrouw Cense.

Aan heel veel boeken hebben ze hun bijdrage geleverd, al staat dat niet altijd vermeld. Bij het boek over de Bethelkerk van Urk, een uitgave van de Stichting Urker Uitgaven uit 1982, konden ze er niet onderuit. Dit hebben ze helemaal samen geschreven en samengesteld.

Voor het boekje 'Urkers zoals ik ze gekend heb' dezen ze veel onderzoek en namen ze interviews af. En dat geldt ook voor 'Vrouwen van Urk', 'Dindua', het boek over Hallelujah, Vissers van Urk, Bezetting en bevrijding en het jubileumboekje over Tromp de Vries.

Voor het boek 'Bloedreizen in Barre Winters' heeft Auke veel geschreven en hij staat ook als mede-auteur op de titel. Klaas wist dit nog met uiterste inspanning te voorkomen. Liever niet op het podium!

Het verzamelde archief van de gebroeders A. en K. Weerstand was een onuitputtelijke bron voor historische onderbouwing of beeldmateriaal. Eigenlijk waren ze samen bij vrijwel alle uitgaven van de stichting betrokken. En dat hield niet op bij de samenstelling. Ook de verkoop werd ter hand genomen. Heel Urk door om het boek aan de man te brengen. Soms een kwestie van een paar minuten, want ze hadden een flinke klantenkring opgebouwd, soms bezoeken van een paar uur waarin weer nieuwe verhalen werden opgetekend.

En daar hield het niet mee op. Klaas kreeg van verschillende mensen uit Urk die bijvoorbeeld geabonneerd waren op Het Friesch Dagblad of op andere dagbladen de oude kranten en hij knipte daar alles uit wat met Urk te maken had. Dat plakte hij vervolgens in een map en die mappen bracht hij dan naar het museum.

Klaas is ook archivaris van de gereformeerde kerk te Urk en krijgt nog wekelijks vragen over bijvoorbeeld de kerkgebouwen, orgels, kanselbijbels etc. Maar doordat hij zoveel van de geschiedenis weet van Urk kan hij verbanden leggen waardoor zaken veel duidelijker worden.

Ze zagen de waarde in van het behoud van historie en dan kun je je ook wel voorstellen dat de impact van de gasontploffing van 3 juni 2016 op de Grote Fok nog groter was voor Klaas. Een deel van zijn verzameling ging hierbij verloren, waaronder zijn uitgebreide foto-archief van kotters en bidders. Een troost was dat er gelukkig al veel voor het nageslacht behouden was middels de uitgaven van onze stichting.

Hoe groot ook de impact ook is van het overlijden van Auke, want Klaas mist daardoor niet alleen een broer, maar iemand waarmee je een passie deelt. Een twee-eenheid wordt uit elkaar gerukt.

De Urker samenleving heeft dus veel te danken aan deze tweeling. Helaas moeten we deze onderscheiding voor Auke postuum overhandigen aan zijn vrouw Alie. Geen gedeelde prijs, maar twee meer dan volwaardige oorkondes.

Ik wil Klaas en Alie hiervoor graag naar voren vragen.